

[Kristine Heltberg.]

ved jo, at der er en hel del udvalgsarbejde o. lign. som er i gang netop omkring alle de problemer, der er forbundet med kunststøtte, og så er det mildest talt upassende, synes jeg, overhovedet at genfremsætte dette evindelige forslag, som man jo ved at der ikke kan skabes stemning for.

For det andet vil jeg sige, at jeg synes, det er noget, som vi måske burde tage en lille smule alvorligt, hvorfor fremskridtspartiet bliver ved med at fremtøre med dette håbløse forslag. Sagen er jo den, at der desværre — og det må vi jo sige, at også vi på venstrefløjen har vores medskyld i — er kommet en ganske alvorlig krise inden for hele det område, der hedder Danmarks kulturliv.

Én ting er givet, og det tror jeg der er almindeligt flertal for både her i salen og i befolkningen, at i et land som Danmark må det være det offentlige, der påtager sig den rolle, som høvdinge, konger, mæcener, rigfolk o. lign. kunne tage i mindre demokratiske eller endnu mindre demokratiske samfund end det danske. Det er givet, at ingen eksperimenterer, ingen kunst, kan finde sted og nogen sinde har kunnet finde sted, uden at man har skaffet de mennesker, der havde særlig talent for nye veje og for spændende løsninger og har kunnet glæde deres medmennesker, deres kammerater, arbejdsfred. Det er så indlysende at jeg tror, alle mennesker kan begribe det.

Men når man overhovedet kan rejse et spørgsmål omkring denne funktion, denne mæcenfunktion, som det offentlige skal have, så er det selvfølgelig, fordi der er kommet en kløft, der er udtryk for den disharmoni, den krise, der behersker samfundet i alle henseender. Den vil naturligvis slå igennem på kulturområdet, som er umådelig følsomt. Jeg vil kalde det for en del af overbygningen, men vi kan også lade være med at bruge den slags udtryk, som måske ikke alle kender. Det er ganske givet, at vi dér mærker, hvordan krisen imellem de forskellige samfundslag, krisen i samfundsforholdene, slår kraftigt igennem. Det, der har været fejlen, er, at man har haft en meget ensidig støtte til nogle ganske bestemte grupper af kunstnere, og man har helt glemt det store folkelige behov for kunstnerisk udfoldelse.

Jeg er derfor i og for sig taknemlig over,

at ministeren endnu en gang udsætter fremsættelsen af et fuldt færdigt forslag ved at foreslå en udsættelse af kunstfondslovens revision. Det kan ikke nytte noget at komme frem med det, så længe denne debat er så umoden og ufærdig, at populistiske stemninger som dem, fremskridtspartiet rider på i øjeblikket, overhovedet kan slå igennem i befolkningen. Det må jo være en opgave for landets regering, og det må i høj grad være en opgave for dem, der synes, at det er folkets sag, vi skal tale herfra, at slå igennem med nogle lovforslag, der på en helt anden måde åbner vejen for en egentlig støtte til den kunstneriske udfoldelse for landets befolkning som helhed uden af den grund at slå ned og ødelægge det eksperimenterende, det væsentligt fornyende. Det skal også have støtte.

Så længe vi ikke har fundet ud af det vanskelige, hvordan vi yder en støtte til folkets almindelige adgang, den enkelte mands, den enkelte gruppes fælles og individuelle kunstneriske mulighed for at ytre sig, synes jeg ikke, situationen er helt moden til at komme med små rettelser og små forbedringer, som måske kun vil gøre ondt værre. Lad os få en bred debat, lad os få ikke blot nogle udtalelser fra disse sikkert udmærkede faglige udvalg. Lad os først og fremmest få en bred debat, som får den populistiske og kulturfjendske stemning, som midlertidigt har været et udtryk for den utryghed og uro, der har været i samfundet, slået ned og afløst af en virkelig positiv debat, og så skride til en egentlig støtte for kunst og kultur her i landet.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Vi har to lovforslag til behandling.

Kort om det første lovforslag, forslag til lov om ophævelse af Statens Kunstfond. Kristeligt folkeparti er ikke tilfreds med kunstfondens virke, men udvalgsarbejdet, der kommer som baggrund for det af ministeren fremsatte forslag, og kulturministerens redegørelse vil være afgørende for vor stilling til kunstfondens virke, og vi kan derfor ikke medvirke til kunstfondens ophævelse på nuværende tidspunkt som af hr. Poulsgaard m. fl. foreslået.

Så om forslaget til lov om ændring af lov om Statens Kunstfond. Ved behandlingen af et tilsvarende lovforslag i 1974 gav kriste-